

МОЛОДИЙ ВЧЕНИЙ

УДК 342.9

Соболь Євген Юрійович

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри державно-правових дисциплін
та адміністративного права
Центральноукраїнського державного
педагогічного університету імені Володимира Винниченка
81sobol@ukr.net

Шашкова Анастасія Олександрівна

студентка II курсу магістратури
Центральноукраїнського державного
педагогічного університету імені Володимира Винниченка
nastia.richy13@gmail.com

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС АНТИМОНОПОЛЬНОГО
КОМІТЕТУ УКРАЇНИ ЯК ОРГАНУ ОСКАРЖЕННЯ В СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ
ЗАКУПІВЕЛЬ**

У статті досліджено особливості адміністративно-правового статусу Антимонопольного комітету України як суб'єкту розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель. Здійснено аналіз структурних елементів адміністративно-правового статусу, зокрема мети, завдань, принципів, функцій, організаційної будови, компетенції, повноважень, юридичної відповідальності. Крім того, названо основні проблеми та типові помилки, які виникають під час подачі скарги суб'єктами оскарження до Постійно діючої адміністративної колегії Антимонопольного комітету України з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, Антимонопольний комітет України, орган оскарження, публічні закупівлі

**Sobol E.Y., Shashkova A.O. ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF THE
ANTIMONOPOL COMMITTEE OF UKRAINE AS APPEAL AGENCY IN SPHERE OF PUBLIC
PROCUREMENT**

The article are investigated the peculiarities of the administrative and legal status of the Antimonopoly Committee of Ukraine as a subject of consideration of complaints about violations of legislation in the field of public procurement. The analyzed of the structural components of the administrative-legal status, in particular goal, task, the principles, function, organizational structure, competence, authority, legal responsibility. In addition, named the main problems and typical errors that arise when complaints are filed by the subjects of appeal to the Permanent Administrative Board of the Antimonopoly Committee of Ukraine on complaints about violations of legislation in the field of public procurement.

Key words: administrative-legal status, Antimonopoly Committee of Ukraine, agency of appeal, public procurement

Постановка проблеми. На сьогоднішній день сфера публічних закупівель була оновлена та реформована з метою побудови європейської держави з міжнародними стандартами. Як наслідок, на території України запроваджено Стратегію реформування системи публічних закупівель («дорожня карта»), яка сприяє досягненню й реалізації поставлених цілей та завдань. Однак, незважаючи на докорінні зміни у сфері публічних закупівель, кількість порушень закупівельних процедур щороку суттєво зростає. Так, відповідно до офіційної статистики Антимонопольного комітету України, кількість скарг в 2016 році сягала 1646, а у 2017 році – 2134. Крім того,

кількість коштів, що залучена до процедур публічних закупівель також щорічно збільшується: за 2016 рік вартісна сума закупівельних процедур становила 253 млрд. грн., а вже у 2017 році згідно даних «ProZorro» загальна річна сума коштів сягала 802 млрд. грн. У зв'язку з цим виникає нагальна необхідність розгляду адміністративно-правового статусу Антимонопольного комітету України як головного органу розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Зазначений напрямок досліджувався багатьма вітчизняними та зарубіжними науковцями такими як М. Афанасьєв, А. Довбенко, В. Зубар, Л. Катроша, О. Критенко, В. Колотій, А. Олефір, М. Остап'юк, Г. Пінькас, В. Смиричинський, І. Смотрицька, Н. Ткаченко, А. Черней, І. Школьник та інші.

Формування цілей статті. Метою статті є дослідження адміністративно-правового статусу Антимонопольного комітету України та аналіз його окремих складових елементів в контексті розгляду Антимонопольного комітету України як суб'єкту розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель.

Виклад основного матеріалу. Серед вагомої кількості суб'єктів, уповноважених здійснювати публічне регулювання та контроль за дотриманням прав та інтересів осіб у сфері публічних закупівель особливої уваги потребує Антимонопольний комітет України (далі – АМКУ). Перш за все, це визначено специфічністю його мети, завдань та компетенції.

АМКУ є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, який забезпечує державний захист конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері публічних закупівель. Нормативно-правовою базою функціональності АМКУ у сфері публічних закупівель є: 1. Ст. 15, 42 Конституції України; 2. Норми Закону України «Про Антимонопольний комітет України» від 26.11.1993 № 3659-XII; 3. Положення Закону України «Про публічні закупівлі» від 25.12.2015 № 922-VIII; 4. Розпорядження самого Комітету, які визначають особливості діяльності зазначеного органу в сфері публічних закупівель.

Розглядаючи адміністративно-правовий статус АМКУ, в першу чергу, варто звернутися до певних теоретичних розробок та визначити, що ж являє собою категорія «статус» загалом та «адміністративно-правовий статус» зокрема.

Необхідно зазначити, що поняття «статусу» Великий тлумачний словник сучасної української мови визначає як «правове становище громадян, державних і громадських органів, міжнародних організацій» [1, с. 1387]. О. М. Харитонова, аналізуючи адміністративно-правовий статус громадян, іноземних громадян, осіб без громадянства, біженців, виділяє такі його елементи як правосуб'єктність, основні права та обов'язки [2, с. 63]. Т.О. Коломоєць визначає, що адміністративно-правовий статус – це сукупність суб'єктивних прав та юридичних обов'язків, закріплених нормами адміністративного права за певним органом [3, с. 64]. С. Г. Стеценко до вищезазначених додає гарантії, за допомогою яких визначений орган реалізує відповідні права та обов'язки [4, с. 90]. С. В. Ківалов в адміністративно-правовому статусі органів виконавчої влади виділяє функції, завдання та компетенцію [5, с. 82-94]. Дещо відмінної позиції дотримується О.Ю.Якімов, зазначаючи, що складовими адміністративно-правового статусу органів виконавчої влади є компетенція, правозастосування, юридична відповідальність та нормативно-правовий порядок створення [6, с. 39].

На основі зазначеного можна виокремити такі складові елементи адміністративно-правового статусу АМКУ як органу оскарження в сфері публічних закупівель: мета та завдання, принципи, функції, організаційна будова, компетенція та повноваження, юридична відповідальність. Розглянемо кожен з них.

1. Нормами Закону України «Про Антимонопольний комітет України» визначено, що **метою** діяльності АМКУ є забезпечення державного захисту конкуренції у сфері публічних закупівель. Вважаючи мету основоположною складовою адміністративно-правового статусу АМКУ як органу оскарження в сфері публічних закупівель можна зробити висновок, що всі наступні складові елементи цього статусу повинні відповідати меті та логічно впливати з неї.

Зазначена мета конкретизована в **завданнях**, які визначені ст. 3 Закону України «Про Антимонопольний комітет України». Так, основним завданням Антимонопольного комітету України є участь у формуванні та реалізації конкурентної політики в частині:

1) здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритету прав споживачів, запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції;

2) здійснення контролю за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання та дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції під час регулювання цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій;

3) сприяння розвитку добросовісної конкуренції;

4) методичного забезпечення застосування законодавства про захист економічної конкуренції;

5) здійснення контролю щодо створення конкурентного середовища та захисту конкуренції у сфері державних закупівель [7].

2. Наступним елементом адміністративно-правового статусу АМКУ виступають принципи. Принцип є основоположною, визначальною засадою діяльності будь-якого органу. Основні принципи діяльності Антимонопольного комітету України визначені ст. 4 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», яка наголошує, що АМКУ будує свою діяльність на принципах законності, гласності та захисту конкуренції на засадах рівності фізичних та юридичних осіб перед законом та пріоритету прав споживачів. Принципи, які безпосередньо спрямовують діяльність АМКУ у сфері публічних закупівель, визначені ст. 3 Закону України «Про публічні закупівлі». Зокрема, регламентовано, що публічні закупівлі здійснюються за такими принципами: добросовісна конкуренція серед учасників; максимальна економія та ефективність; відкритість та прозорість на всіх стадіях закупівель; недискримінація учасників; об'єктивна та неупереджена оцінка тендерних пропозицій; запобігання корупційним діям і зловживанням.

3. Окремим елементом є функції, під якими розуміють напрямки діяльності будь-якого органу. Без наявності функцій неможливе досягнення поставленої мети та завдань. Проте нормативно-правовою базою сфери публічних закупівель не визначено, які саме функції здійснює АМКУ, тому, розглянувши та здійснивши аналіз статей Закону України «Про Антимонопольний комітет України» та Закону України «Про публічні закупівлі», в контексті розгляду АМКУ як органу оскарження у сфері публічних закупівель, виділимо такі функції: нормотворча, контрольно-наглядова, правоохоронна.

Уніфікуючи нормотворчі повноваження в єдиний масив, зазначимо, що нормотворча функція АМКУ полягає у можливості: брати участь у розробленні та внесенні Президенту України та Кабінету Міністрів України пропозицій щодо проектів нормативно-правових актів з питань конкурентної політики, розвитку і захисту конкуренції; розробляти та затверджувати разом з іншими заінтересованими органами державної влади міжвідомчі нормативно-правові акти з питань розвитку і захисту економічної конкуренції та демонополізації економіки; приймати власні нормативно-правові акти у формі розпоряджень з питань, що належать до його компетенції; надавати рекомендаційні роз'яснення з питань застосування законодавства про захист економічної конкуренції тощо.

Контрольно-наглядова функція виконує одну з превалюючих ролей в системі функцій АМКУ. При цьому варто зазначити, що контроль та нагляд є домінуючими не лише у сфері здійснення публічних закупівель, а й у іншій діяльності АМКУ. Про це, зокрема, наголошують мета та завдання АМКУ. Дійсно, більшість завдань АМКУ присвячені здійсненню контрольної функції, наприклад: здійснення контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції; здійснення контролю за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання, контролю дотриманням вимог законодавства при регулюванні цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій; контролю за створенням конкурентного середовища та дотримання конкурентного законодавства у сфері публічних закупівель.

Правоохоронна (або правозахисна) функція забезпечує законність та прозорість при здійсненні публічних закупівель. В межах правоохоронної функції на АМКУ покладено запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції, а також безпосередньо захист конкуренції у сфері публічних закупівель.

4. Наступними елементами необхідно виділити організаційну будову, яка виступає процедурною формою виразу діяльності АМКУ та передбачає визначення його складу, порядку утворення і діяльність структурних підрозділів та колегіальних органів.

Структура апарату АМКУ визначена ст. ст. 6, 12-1 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» та складається з Голови та восьми державних уповноважених. Голова АМКУ має першого заступника та заступника Голови АМКУ. Голова АМКУ призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України за згодою Верховної Ради України. Строк повноважень Голови – сім років.

Антимонопольний комітет України як орган оскарження утворює Постійно діючу адміністративну колегію з розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель (далі – Колегія) з метою неупередженого та ефективного захисту прав та законних інтересів осіб, пов'язаних з участю у процедурах закупівлі. Рішення цієї Колегії приймаються від імені Антимонопольного комітету України. Колегію було створено розпорядженням Комітету від 05.04.2015 року № 6-рп. Порядок діяльності Колегії встановлюється відповідно до Закону України «Про Антимонопольний комітет України».

Колегія діє у складі трьох державних уповноважених АМКУ. Член колегії, який є пов'язаною особою із суб'єктом оскарження або замовником, не може брати участі в розгляді та прийнятті рішень щодо такої скарги і повинен бути замінений на час розгляду і прийняття рішення щодо такої скарги іншим державним уповноваженим АМКУ, що визначається Головою Антимонопольного комітету України. Формою роботи Колегії є засідання, яке правомочне за умови присутності більшості від їх встановленого складу. Розпорядження та рішення Колегії приймаються шляхом голосування більшістю голосів присутніх на їх засіданнях членів. Порядку оскарження процедур закупівель та розгляду Колегією відповідних скарг присвячено статтю 18 Закону України «Про публічні закупівлі».

5. Компетенція та повноваження виступають наступним елементом адміністративно-правового статусу

АМКУ, які визначають особливості діяльності Антимонопольного комітету як суб'єкту розгляду скарг у сфері публічних закупівель.

Перш ніж розглянути перелік повноважень, які здійснює АМКУ як орган оскарження, вважаємо за доцільне здійснити співвідношення двох категорій – «компетенція» та «повноваження». Адже на сьогоднішній день в наукових колах немає одностайної думки щодо визначення місця в адміністративно-правовому статусі цих двох елементів.

Так, І.М. Дудик вказує, що компетенція являє собою юридично встановлену «систему координат», за допомогою якої можна чітко встановити належність конкретної справи до «сфери володарювання» певного органу та конкретну роль останнього у вирішенні цієї справи. «Належність» органу визначається двома чинниками: підвідомчістю і повноваженнями. Саме ці юридичні явища і є елементами компетенції органів публічної влади [8, с. 70]. Ю. В. Журик торкається проблеми співвідношення понять компетенції і повноважень, компетенції та підвідомчості та приходять до висновку, що і термін «повноваження», і термін «підвідомчість» є лише складовими компетенції, оскільки за обсягом та охопленням кола питань «компетенція» є набагато ширшим смислового визначення цих термінів [9, с. 71]. Тобто, поняття «компетенція» є ширшим поняттям, на відміну від «повноважень», які конкретизують та уточнюють широку компетенцію окремо досліджуваного органу.

Проте на законодавчому рівні вбачаємо дещо іншу ситуацію, а саме – в одних випадках під терміном компетенція розуміють повноваження, інколи – навпаки. Тобто, на законодавчому рівні зазначене питання залишається не вирішеним та не врегульованим належним чином. Як приклад, візьмемо за основу норми Закону України «Про Антимонопольний комітет». Ст. ст. 8-11 Закону регламентують повноваження АМКУ і його окремих підрозділів та визначають перелік цих повноважень, а ст. ст. 13-14, визначаючи компетенцію, розкривають її за допомогою слів «має такі повноваження».

Компетенція АМКУ може бути реалізована в таких формах: нормотворча, правозастосовна та правоохоронна.

Нормотворча діяльність АМКУ виявляється у можливості АМКУ брати участь у розробці та внесенні пропозицій щодо проектів нормативно-правових актів з питань конкурентної політики, розвитку і захисту конкуренції. Така форма реалізації компетенції АМКУ є виявом нормотворчої функції та передбачає реалізацію зазначених вище повноважень у сфері нормотворчої діяльності [10, с. 166].

Правозастосовну діяльність С. С. Алексєєв визначає як специфічну діяльність, спрямовану на вирішення юридичної справи, у результаті якої до матерії правової системи включаються нові елементи – владні індивідуальні приписи. Він зазначає, що «правозастосовна діяльність є організаційним втіленням застосування права та є системою різноманітних дій основного і допоміжного характеру, втілених у правозастосовних актах» [11, с. 323]. Тому правозастосовна діяльність АМКУ є основним виявом його діяльності, в тому числі й у сфері публічних закупівель. Адже саме вона передбачає реалізацію всіх тих повноважень, які покладені на АМКУ відповідно до базового законодавства, що регламентує діяльність АМКУ, а також безпосередньо Закону України «Про публічні закупівлі», який визначає дії АМКУ як контрольно-наглядового органу та органу оскарження.

Правоохоронна діяльність АМКУ реалізується шляхом здійснення повноважень, які забезпечують правопорядок при здійсненні захисту конкуренції. Сутність правоохоронної форми простежується у наданому праві АМКУ розглядати заяви і справи щодо порушення законодавства про захист економічної конкуренції, проводити розслідування за цими заявами і справами, розглядати справи про адміністративні правопорушення, приймати постанови тощо [10, с. 166].

В даному контексті варто проаналізувати повноваження АМКУ як суб'єкта розгляду скарг у сфері публічних закупівель. Перш за все, необхідно звернути увагу на те, що на законодавчому рівні відсутній чітко визначений перелік повноважень, які здійснює АМКУ при розгляді скарг. Дійсно, Закони України «Про Антимонопольний комітет України», та «Про публічні закупівлі» не містять окремої статті або пункту статті, який визначав би повноваження АМКУ як органу оскарження в сфері публічних закупівель. Вони розкидані по різних статтях зазначених законів, у зв'язку з чим учасникам публічних закупівель часто буває незрозуміло, що ж саме здійснює АМКУ та його Колегія.

Об'єднавши компетенцію Колегії, що визначена ч. 1 ст. 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України» та ст. 18 Закону України «Про публічні закупівлі» можна сформулювати перелік повноважень, які вона здійснює як суб'єкт розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель. Зокрема, до компетенції Колегії як органу оскарження належать такі повноваження:

- приймати до розгляду скарги суб'єктів оскарження (учасників торгів);
- залишати без розгляду скарги суб'єктів оскарження (учасників торгів);
- припиняти розгляд скарги суб'єктів оскарження (учасників торгів);
- надавати вказівки, які вимоги замовника порушують закон та чи є вони дискримінаційними стосовно конкретного учасника-скаржника;

- залучати для отримання консультацій та експертних висновків представників державних органів, експертів і спеціалістів, які не можуть бути пов'язаними особами та володіють спеціальними знаннями, необхідними для професійного та неупередженого розгляду скарги.

- прийняти рішення про встановлення або відсутність порушень процедури закупівлі;
- прийняти рішення про заходи, що повинні вживатися для їх усунення.
- зобов'язати замовника повністю або частково скасувати свої рішення,
- зобов'язати замовника надати необхідні документи, роз'яснення;
- зобов'язати замовника усунути будь-які дискримінаційні умови (у тому числі ті, що зазначені в технічній специфікації, яка є складовою частиною тендерної документації);
- зобов'язати замовника привести тендерну документацію у відповідність із вимогами законодавства, або за неможливості виправити допущені порушення відмінити процедуру закупівлі.

Враховуючи викладене, вважаємо за доцільне об'єднати зазначені повноваження в межах однієї статті Закону України «Про публічні закупівлі». Крім того, також пропонуємо звернути увагу на типові помилки, яких допускається суб'єкт оскарження, не володіючи інформацією щодо повноважень колегії. Так, адміністративна колегія як органу оскарження:

- не формує вимоги до публічних закупівель (торгів), в тому числі не формує її вартість (ціну);
- не обирає переможця;
- не уповноважена зобов'язувати замовника укладати договори з конкретним учасником;
- не є контролюючим органом, а тому не уповноважена здійснювати контроль за виконанням договору закупівлі;

- не уповноважена здійснювати перевірку всієї процедури публічних закупівель на повну відповідність вимогам законодавства стосовно захисту конкуренції, а здійснює розгляд лише в межах скарги [10, с. 166].

На жаль, суб'єкти оскарження часто бувають недостатньо обізнані з нормами законодавства або недостатньо кваліфіковані з юридичної точки зору, а тому допущення помилок стосовно повноважень органу оскарження є актуальним питанням, яке потребує вирішення. Тому уніфікована стаття, яка б визначала обсяг повноважень АМКУ повинна усунути або мінімізувати допущення типових помилок при подачі скарг до адміністративної колегії.

6. Останнім елементом у структурі адміністративно-правового статусу варто назвати юридичну відповідальність посадових осіб Антимонопольного комітету.

Під юридичною відповідальністю розуміють встановлений законодавством юридичний обов'язок правопорушника зазнати позбавлення певних благ та/ або належних йому цінностей [1, с. 177]. Згідно ст. 38 Закону України «Про публічні закупівлі» члени органу оскарження за порушення вимог законодавства та нормативно-правових актів, розроблених відповідно до нього, несуть відповідальність згідно із законами України [12]. Спеціалізованої статті, які б регламентувала відповідальність АМКУ у сфері публічних закупівель немає, тому посадові особи будуть нести її на загальних підставах. Тобто, якщо контролюючий орган доведе наявність в діях члену/членів Адміністративної колегії ознак злочину, то ці посадові особи будуть нести відповідальність за вчинення злочинів у сфері службової діяльності [7; 12]. До таких злочинів згідно з Кримінальним кодексом України відносяться: 1. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України), 2. Службове підроблення (ст. 366 КК України) та службова недбалість (ст. 366 КК України), 3. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України); 4. Незаконне збагачення (ст. 368-2 КК України).

Висновки. Враховуючи викладене, можна зробити висновок, що адміністративно-правовий статус АМКУ у сфері публічних закупівель – це правове становище АМКУ та його Постійно діючої адміністративної колегії у системі органів, уповноважених здійснювати державне регулювання у сфері публічних закупівель, яке визначає матеріальну та процедурну основи їх діяльності з метою охорони та захисту прав та законних інтересів учасників публічних закупівель та інших осіб, права яких були порушені під час закупівель процедур. До структурних елементів адміністративно-правового статусу АМКУ як суб'єкту розгляду скарг про порушення законодавства у сфері публічних закупівель відносимо мету та завдання, принципи, функції, організаційну будову, компетенцію та повноваження, юридичну відповідальність.

Список використаних джерел:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і доп.). уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. К: Ірпінськ: Перун, 2005. 1728 с.
2. Пономарьов О. В. Адміністративно-правовий статус Антимонопольного комітету України: дис..канд. юрид. наук: 12.00.07. Харківський національний університет внутрішніх справ. Харків, 2009. 176 с.
3. Коломoeць Т. О. Адміністративне право України. Академічний курс. Т. О. Коломoeць. К.: Юрінком Інтер, 2011. 576 с.
4. Стеценко С.Г. Адміністративне право України. К.: Атіка, 2007. 624 с.

5. Адміністративне право України: підручник. За заг. ред. акад. С. В. Ківалова. Одеса: Юридична література. 2003. 896 с.
6. Якимов А. Ю. Субъекты административной юрисдикции (правовой статус и его реализация): монография. Ч1. Правовой статус субъектов административной юрисдикции. А. Ю. Якимов. М.: ВНИИ МВД России, 2006. 268 с.
7. Про Антимонопольний комітет України: Закон України станом на 01.05.2016. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 50. Ст. 472.
8. Дудик І. М. Державний контроль Антимонопольного комітету України за узгодженими діями суб'єктів господарювання: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Національна академія наук України. Київ, 2015. 211 с.
9. Журик Ю.В. Джерела антимонопольно-конкурентного права України. Приватне право і підприємництво. 2014. Вип. 13. С. 160-164.
10. Довбенко А.М. Сутність адміністративно-правового статусу антимонопольного комітету України як суб'єкту розгляду скарг у сфері публічних закупівель. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки». 2015. Випуск 3-2. Т. 4. С. 165-169.
11. Алексеев С.С. Механизм правового регулирования в социалистическом обществе / С.С.Алексеев. М., 1966. 367 с.
12. Про публічні закупівлі: Закон України за станом на 10.12.2016. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 9. Ст. 89.

REFERENCES

1. Busel, V.T. (2005). Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy [Great explanatory dictionary of modern Ukrainian language]. Kyiv: Irpin Perun [in Ukrainian].
2. Ponomarov, O.V. (2009). Administratyvno-pravovyi status Antymonopolnoho komitetu Ukrainy [Administrative and legal status of the Antimonopoly Committee of Ukraine]. *Candidate's thesis*. Kharkiv [in Ukrainian].
3. Kolomoiets, T.O. (2011). *Administratyvne pravo Ukrainy. Akademichnyi kurs [Administrative Law of Ukraine. Academic course]*. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
4. Stetsenko, S.H. (2007). *Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative Law of Ukraine]*. Kyiv: Atika [in Ukrainian].
5. Kivalov, S.V. (Ed.). (2003). *Administratyvne pravo Ukrainy: pidruchnyk [The administrative law of Ukraine: textbook]*. Odesa: Yurydychna literature [in Ukrainian].
6. Iakimov, A.Iu. (2006). *Subieekty administrativnoi iurisdiktzii pravovoi status i ego realizatsiia : monografiia (chast 1). Pravovoi status subieektov administrativnoi iurisdiktzii [Subjects of administrative jurisdiction (legal status and its implementation): monograph. (Vols.). Legal status of subjects of administrative jurisdiction]*. Moscow: VNII MVD Rossii [in Russian].
7. Zakon Ukrainy Pro Antymonopolnyi komitet Ukrainy [Law of Ukraine on the Antimonopoly Committee of Ukraine]. (2016, May 1). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 50. Art. 472 [in Ukrainian].
8. Dudyk, I.M. (2015). *Derzhavnyi kontrol Antymonopolnoho komitetu Ukrainy za uzghodzhenymi diiamy subiektiv hospodariuvannia [State control of the Antimonopoly Committee of Ukraine by concerted actions of business entities]. Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
9. Zhuryk, Yu.V. (2014). *Dzherela antymonopolno-konkurentnoho prava Ukrainy [Sources of Antitrust and Competition Law of Ukraine]. Pryvatne pravo i pidpriemnytstvo – Private Law and Entrepreneurship*, 13, 160-164 [in Ukrainian].
10. Dovbenko, A.M. (2015). *Sutnist administratyvno-pravovoho statusu antymonopolnoho komitetu Ukrainy yak subiektu rozghliadu skarh u sferi publichnykh zakupivel [The essence of the administrative and legal status of the Antimonopoly Committee of Ukraine as a subject of consideration of complaints in the field of public procurement]. Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriya «Iurydychni nauky» – Scientific Herald of Kherson State University. Series “Legal Sciences”*, 3-2, 165-169 [in Ukrainian].
11. Alekseev, S.S. (1966). *Mekhanyzm pravovoho rehulyrovannia v sotsyalistycheskom obshchestve [The mechanism of legal regulation in a socialist society]*. Moscow [in Russian].
12. Zakon Ukrainy Pro publichni zakupivli (stanom na 10.12.2016) [Law of Ukraine On Public Procurement (as of December 10 2016)]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 9, Art. 89 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 19.03.2018